

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΠΠΩΝΟΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΟ ΚΑΪΡΟ

Την Κυριακή, 3η Μαρτίου 2024, η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β' προέστη της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Πατριαρχικό Ναό Αγίου Νικολάου Καΐρου, κατά την διάρκεια της οποίας ετέλεσε την χειροτονία του Θεοφιλ. Βοηθού Επισκόπου Ιππώνος κ.Στεφάνου.

Της Ευχαριστιακής Συνάξεως και της εις Επίσκοπον χειροτονίας του Θεοφιλεστάτου μετείχαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ, Γενικός Πατριαρχικός Επίτροπος, Ρόδου κ.Κύριλλος, Ερμουπόλεως κ.Νικόλαος, Μέμφιδος κ.Νικόδημος, Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου, Νουβίας κ.Σάββας, Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρας Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης κ.Αντώνιος, Πτολεμαΐδος κ.Παντελεήμων, Αρχιγραμματεύς της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, Πηλουσίου κ.Νάρκισσος, Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας, Καρθαγένης κ.Μελέτιος, Πέτρας και Χερρονήσου κ.Γεράσιμος, Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, Κινσάσας κ.Θεοδόσιος, οι Θεοφιλ. Επσρχιούχοι Επίσκοποι Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ.Πρόδρομος, Μπουζουμπούρας και Μπουρούντι κ.Ισσάκ και οι Θεοφιλ. Βοηθοί Επίσκοποι Κνωσσού κ.Μεθόδιος, και Κωνσταντιανής κ.Κοσμάς.

Έλαβαν μέρος ακόμη, ο Πανοσιολ Αρχιμ. κ.Διονύσιος Χαριτάκης, Καθηγούμενος της Ι. Μονής Παναγίας Αγκαράθου Ι.Αρχιεπισκοπής Κρήτης, οι Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλοι των Ι.Μητροπόλεων Ιλίου, Μέμφιδος και Παροναξίας, ο κατά σάρκαν πατέρας του χειροτονηθέντος Επισκόπου, Αιδεσιμολ. Πρωτοπρ. π Παναγιώτης Σουλιμιώτης, κληρικός της Ι.Μ.Τριφυλίας και άλλοι κληρικοί και μοναχοί, ελθόντες στην αιγυπτιακή πρωτεύουσα προς τούτο.

Παρέστησαν επίσης, η Εξοχ. Πρέσβυς της Κυπριακής Δημοκρατίας στο Κάϊρο, κα.Πόλυ Ιωάννου, ο εκπροσωπήσας τον Εξοχ. Κ.Νικόλαο Παπαγεωργίου, Πρέσβυ της Ελλάδος στο Κάϊρο Εντιμ.κ,Γεώργιος Οικονόμου, Γραμματεύς της Πρεσβείας, ο Αξιοτ. Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ.Χρήστος Καβαλής, ο Αξιοτ. Πρόεδρος της Αραβορθοδοξου Κοινότητας Ντάχερ κ.Σαλέμ Κασίς, ο Ελλογ. Πρόεδρος του Πατριαρχικού Κέντρου Καΐρου κ.Γεώργιος Ζουμπουλίδης, εκπρόσωποι ελλληνκών φορέων και συλλόγων στο Κάϊρο κ.α.

Κατά τον χειροτονυτήριο λόγο του ο θεοφιλέστατος ανέφερε «Μακαριώτατε Παπά και Πατριάρχα ημών, Σεπτή των Ιεραρχών χορεία, Εξοχώτατοι Εκπρόσωποι της Ελλάδος και της Κύπρου στην Νειλοχώρα, Εντιμοτατοι Πρόεδροι της Ελληνικής Κοινότητος Καΐρου και των Αραβοφώνων Χριστιανών.

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί και αγαπητοί μου χριστιανοί .

Δοξάζω του Πατρός και του Υιού την δύναμιν και Πνεύματος Αγίου υμνώ την εξουσίαν, αδιαίρετον, άκτιστον θεότητα, την βασιλεύουσαν εις αιώνα αιώνος. Με αυτόν τον δοξολογικό ύμνο με δίδαξε ο αείμνηστος Γέροντας μου Μητροπολίτης Τριφυλίας και Ολυμπίας Στέφανος , να ξεκινώ την κάθε ημέρα της ζωής μου,

Από την ημέρα της εκλογής μου, πάλιν και πολλάκις με τα χείλη του σώματος πολυ περισσότερο προσπαθώ, με τα χείλη της ψυχής μου, να ψελλίζω αυτήν την δοξολογία . Η ύπαρξη μου έχει πλημμυρίσει από ευγνωμοσύνη και πνευματική χαρά, την οποία μου χαρίζει η πρόνοια του Φιλάνθρωπου Κυρίου μας και η αγάπη Σας Μακαριώτατε. Τι να είπω και τι να λαλήσω δια την καρδιά σας που είναι γεμάτη καλοσύνη αγάπη και πατρική στοργή ; Εως της εσχάτου μου αναπνοής θα Ομολογώ την χάριν, θα κηρύττω τον έλεον, και ου θα κρύπτω την ευεργεσίαν».

Κοντά σας γνώρισα τον Παπά και Πατριάρχη ,τον στοργικό πατέρα κληρικών και λαϊκών . Τον χρυσόκαρδο λέοντα .Τον ακούραστο εργάτη του Ευαγγελίου ,τον εμπνευστή καλών και αγαθών έργων πίστεως και ευποιίας . Τον φλογερό ιεραπόστολο

. Τον μεγαλοπρεπέστατο λειτουργό αλλά και τον επιμελώς κρύπτωντα κάτω από το Κριτάτο του Παπά και Πατριάρχου Αλεξανδρείας το μοναχικό τριβώνιο .

Στο πρόσωπό σας βρίσκουν απήχηση τα όσα γράφει ο ποιητής Οδυσσέας Ελύτης : Στην εποχή μας ,πολλοί μιλούν για αγάπη ... Λίγοι ξέρουν τι σημαίνει...και ακόμη πιο λίγοι ξέρουν να αγαπούν . Καθημερινά θα προσπαθώ να σας ευχαριστώ με την διακονία μου και την υπακοή μου .

Τα όσο υποσχέθηκα προ ολίγου στην Ομολογία Πίστεως μου, ευχηθείτε να τα τηρήσω επακριβώς και κατά την φοβερή ημέρα της κρίσεως να παραδώσω την παρακαταθήκη στον Δεσπότη Κύριο μας όπως την λαμβάνω σήμερα . .

Προσεύχομαι πολλά να είναι τα έτη Σας . Καθημερινά να βλέπετε να προοδεύει το έργο Σας, ιδιαιτέρως το ιεραποστολικό στην Αφρικανική Ήπειρο . Τα πνευματικά τέκνα και έγκονά σας ,να σας κομίζουν πάντα κλάδους αγαθοεργίας. Εξαιρέτως σας ευχαριστώ διότι με τιμήσατε με τον τίτλο του Επισκόπου της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης ιστορικής Επισκοπής Ιππώνος.

Της Επισκοπής που την εποίμαναν οι Άγιοι Ιερομάρτυρες Θεογένης Φιδεντιανός και Λεόντιος και ο λαμπρός θεολόγος Άγιος Αυγουστίνος ων ταις πρεσβείεις επικαλούμαι Εύχεσθε όπως καταστώ όχι μόνο θρόνου διάδοχος αλλά και τρόπων μέτοχος . Στο τίμιο πρόσωπο Σας ευχαριστώ άπαντας τους Σεβασμιώτατος και Θεοφιλεστάτους Αγίους Αρχιερείς τους συγκροτούντας της περί Υμάς Ιερά Σύνοδο που με τίμησαν με την ψήφο τους, εκφράζοντας την αγάπην τους στην ελαχιστότητά μου

Συνήθως κατά την ημέρα της χειροτονίας τονίζεται από τον υποψήφιο το μεγαλείο της Αρχιερωσύνης . Δεν θεωρώ τον εαυτό μου ικανό, αλλά ούτε και είναι πρόπον, να μιλήσω για αυτό αφού δεν έχω τοιαύτη εμπειρία. Κατά την εδώ διακονία, μου δόθηκε η ευκαιρία να μελετήσω κάποια από τα θεόπνευστα ιερά συγγράμματα του Αγίου μας Νεκταρίου Ο Άγιος σ αυτά τονίζει τα πνευματικά χαρίσματα και τα διοικητικά προσόντα που πρέπει

να κοσμούν κάθε κληρικό και ιδιαιτέρως τον Επίσκοπο, ο οποίος ίσταται εις τύπον και τόπον Χριστού . Οι λόγοι Του, που είναι το αποστάγματα των προσωπικών του πνευματικών εμπειριών, είναι ο πνευματικός καθρέπτης, δια του οποίου διαπιστώνω τις προσωπικές μου ελλείψεις

Χρέος του Επισκόπου είναι νά διδάσκει μέ ἔμπνευση τόν κλῆρο πρωτίστως καί τόν λαό ἔπειτα, ἀλλά ὅχι μέ ὅσα προσωπικά τον ἐκφράζουν ἢ ὅπως τον βολεύουν λέγει ο σοφός διδάσκαλος π. Ιωάννης Ρωμανίδης .

Τό ανοικτό Ιερό Ευαγγέλιο επάνω της κεφαλής του κατά την χειροτονία του τίθεται για να του υπενθυμίζει ότι δεν είναι αυτόβουλος. Δέν ἔχει ἴδιον θέλημα. Θα πρέπει να είναι πάντα φερέφωνο του Δεσπότη Χριστού. Και να έχει απόλυτο υπακοή στους Ιερούς Κανόνες και στην εκκλησιαστική του αρχή.

Ο στίχος εκ των ψαλμών ο οποίος λέγετε δια το ιερό εγκόλπιο του υπενθυμίζει, ότι πρέπει να έχει καθαρή καρδιά. Η δε ομορφιά της καρδιάς κατά τον ιερό Αυγουστίνο είναι η αγάπη .

Την αγάπη και το ενδιαφέρον του Καλού Ποιμένος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ως και την πνευματική ευθύνη για κάθε λογικό πρόβατο της αυλής του του την υπενθυμίζει το ιερό ωμοφόριο. Είναι ὄντως κατά τους Αγίους Πατέρες μεγσλη ἡ τιμή της Αρχιερωσύνης ἀλλά και μεγαλύτερη ἡ ευθύνη και ο σταύρος, Δια τούτο παρακαλώ ευχηθήτε ἡ θεία χάρις του Παναγίου και Ζωοποιού Πνεύματος ὅπως θεραπεύσει τα ασθενή και αναπληρώσει τα ελλείποντα της ελαχιστότητός μου.

Δανείζομαι ένα στίχο προσευχής από τον Χρυσορρήμονα Άγιο Ιωάννη και αναφωνώ: Κύριέ μου , ἴδε την ασθένεια της ψυχής μου και πέμψον την χάριν σου εις βοήθειαν μου ἵνα εν εμοί δοξασθῇ το ὄνομα σου το Άγιον . Παιδιόθεν ἀγάπησα τον Κύριο μας και την Αγία του Εκκλησία. Και Προσπάθησα να την διακονήσω με ζήλο και αυταπάρνηση με ὅλες τις δυνάμεις μου .Άλλωστε ο κληρικός πρέπει να φτάνει μέχρι της προσωπικής θυσίας υπέρ του ποιμνίου του , υπέρ ου Χριστός ἀπέθανε .

Η προσφορά στην εκκλησία, όσο ,την κατ' άνθρωπον πληρότητα να έχει, είναι πολύ ελαχίστη, σαν ένα κόκο άμμου θαλάσσης ,από την ποσότητα που μπορεί να κρατήσει μια ανθρώπινη παλάμη. Ότι ,και εάν, πρόσφερα ,το έκανα πάντα από και με αγάπη και όχι από υποχρέωση . Μεγάλωσα παρά τους πόδας Στεφάνου Αρχιερέως του ανεξικάκου ευγενούς και λογιότατου. Από την παιδική μου ηλικία με νουθετούσε πνευματικά και συνεχώς με κατάρτιζε με υπομονή και αγάπη Άριστος λειτουργός ο ίδιος με δίδαξε να ίσταμαι ενώπιον του Ιερού Θυσιαστηρίου , το κέντρο της ζωής του κληρικού όπως συχνά μας τόνιζε , και να τελώ τα ιερά μυστήρια με φόβο Θεού , ιεροπρέπεια και κατάνυξη . Συχνά δε μου υποδείκνυε ότι πρέπει να οικοδομώ με χριστοκεντρικά κηρύγματα τον λαό του Θεού και όχι με πολιτικούς η κοινωνικούς σχολιασμούς .

Στην σκέψη μου φέρω την ημέρα ,που δωρίζοντας μου προσωπικά του άμφια, με συγκίνηση μου είπε “παιδί μου προσεύχομαι να έλθει η ευλογημένη ώρα να λειτουργήσεις μ αυτά. Εγώ θα σε καμαρώνω από τον ουρανό ! ” Το δάκρυ της προσευχής του ,ο άγγελος του το περισυνέλεξε και το μετέφερε στον ουρανό ενώπιον του Τρισαγίου Κυρίου της Δόξης και νυν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου ,αυτό το αίτημα της προσευχής του να εκπληρωθεί .Η χαρά του θα είναι διπλή, διότι ο αγαπημένος του ,όπως σας αποκαλούσε ,πάντα με σεβασμό , Πατριάρχης Θεόδωρος, με περιβάλλει με την ίδια στοργή και αγάπη όπως εκείνος ,και ιερουργεί το μυστήριο της χειροτονίας μου . Πάντα θα του είμαι ευγνώμων για όσα μου προσέφερε . Κολληθείη η γλώσσα μου τω λαρύγγι μου ,έαν μη του μνησθώ ” κάθ εκάστην ημέραν ”

Ζητώ την ευχή του ως και την ευχή των καλών του γειτόνων , όπως τους αποκαλούσε . Των μακαρία τη λήξη γενομένων Μητροπολιτών Μεσσηνίας κυρού Χρυσοστόμου θέμελη και Ηλείας Γερμανού των οποίων η αγάπη με τιμούσε Δίπλα μου πάντα . Ιδιαίτέρως στις δύσκολες σταυρικές στιγμές της ιερωσύνης μου. ήταν και είναι ο πνευματικός μου Αρχιμ. Γεώργιος Ζαχαρόπουλος Μεγάλη πνευματική συμπαράσταση είχα και από τον αείμνηστο

παπά Γρήγορη της Αδελφότητος των Δανιηλσιων

Η πορεία μου στην Εκκλησία ξεκίνησε από το μικρό και άνυδρο νησάκι, την Πρώτη Τριφυλίας. Στην Ιερά Μονή Παναγίας της Γοργοπηγής όπου εκάρη μοναχός Ένα κομμάτι της καρδιάς μου πάντα θα είναι εκεί . Η Παναγία γνωρίζει τον πόνο και τα δάκρυα μου για το μικρό περιβολάκι Της . Έδωσα κατ αρχάς τον νεανικό μου ενθουσιασμό ως εφημέριος και ως Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Τριφυλίας και Ολυμπίας.

Εν συνεχεία η αάπη του ελεήμονος , φιλοιεραπόστολου, και καλοκαγάθου Μητροπολίτου Γλυφάδας κυρού Παύλου , με κάλεσε να υπηρετήσω στην θεόσωστο Επαρχία του . Την μικρή διοικητική μου εμπειρία προσέφερα επί 3 και έτη ως Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος και εν συνεχεία ως εφημέριος Με την καλή συνεργασία των πατέρων και των συνεργατών δημιουργήσαμε ότι μπορούσαμε πιο καλό, για την πνευματική ζωή των ενοριτών της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σουρμένων. Ιδιαίτέρως επιτρέψατέ μου να αναφερθώ στους νέους αυτής της εκκλησιαστικής κοινότητας Σε αυτούς αφιέρωσα ένα μεγάλο κομμάτι της διακονίας μου. Ορισμένοι ήλθαν σήμερα εδώ κοντά μας για να ψάλλουν και να συμπροσευχηθούν Ήλθαν όμως και για να γνωρίσουν από κοντά τον Πατέρα της Ιεραποστολής .Εσάς Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα για να τους αναθερμάνετε με την ευχή Σας και το χαμόγελο Σας , την αγάπη τους για τα παιδιά της Αφρικής .που σε κάθε ενοριακό κάλεσμα βοηθούσαν με πολύ φιλοτιμία .

Κοντά στο ιερέα πατέρα μου π. Παναγιώτη μεγάλωσα ζώντας στιγμές όπως τις περιγράφει ο κυρ Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης για τον Άγιο Παπανικόλα Πλάνα.Τον θυμάμαι από μικρό παιδί έως και σήμερα ακούραστο στις Ιερές Ακολουθίες και ιδιαιτέρως στην Θεία Λειτουργία. Τis ζούσε με έντονο πνευματικό ενθουσιασμό και με τον τρόπο του, αθόρυβα ,χάραζε στην καρδιά μου την αγάπη για την λατρεία της εκκλησίας μας.

Στην σημερινή χαρμόσυνο ημέρα απουσιάζουν δύο μέλη της οικογενείας μου . Ο Κύριος τους κάλεσε κοντά Του ,λίγο πρόωρα

κατά την κατ'άνθρωπον αντίληψιν, Η μητέρα μου πρεσβυτέρα Ολυμπία και ο αδελφός μου Δημήτριος, Με τα μάτια της ψυχής, τους βλέπω να είναι εδώ κοντά μου και να χαίρονται μαζί μας .

Ακούω την συχνή ευχή της μητέρας μου . Δεν ήταν ευχή για μια γρήγορη προαγωγή στα υψηλά αξιώματα της εκκλησίας ! Σε κάθε προαγωγικό βήμα της ζωής μου ,μού ευχόταν .Χαίρομαι πολύ παιδί ,αλλά πάντα να προσέχεις στην ζωή σου για να μην χάσεις την πορεία σου προς την Βασιλεία των Ουρανών” .Την ευχαριστώ για τις δακρύρροες για μένα προσευχές της Την πίκραναν πολλοί ... , αλλά η υπομονή της θεωρώ έγινε το εισιτήριό της για την αιώνια χαρά του παραδείσου.

Ο Δημήτρης με την αγάπη του και το τίμιο παράδειγμα του με στήριζε σε κάθε βήμα μου . Ένωθα το αδελφός υπό αδελφού βοηθούμενος ως πόλη οχυρά . Συνεχίζω όμως να το νιώθω διότι είναι δίπλα μου ο νεότερος αδελφός μου Γεώργιος και η έντονη επιστηρικτική αγάπη των μελών των οικογενειών τους .

Από τα μαθητικά έδρανα συνδέθηκα με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καρθαγένης Μελέτιο Η μητέρα μου τον ονόμαζε το τέταρτο παιδί της Κατά τις δύσκολες στιγμές στάθηκε συγκυρηναίος του σταύρου της ιερωσύνης μου όπως και εγώ για εκείνον . Μοιραστήκαμε πνευματικές χαρές και λύπες .Τον ευχαριστώ όλος ιδιαιτέρως διότι ήταν ο συνδετικός κρίκος με το τίμιο πρόσωπό σας και το Πατριαρχείο μας. Μου ενεφύσησε την αγάπη του για το Πατριαρχείο μας και μου δίδαξε την ορθή τήρηση των τυπικών διατάξεων και παραδόσεων του οι οποίες αποτελούν τον συνέχεια της ιστορικής πορείας μας .

Ο ενθουσιασμός μου για το ιεραποστολικό έργο και ιδιαιτέρως ,στην ήπειρο του μέλλοντος όπως ευστόχως την αποκαλείτε, την Αφρική , ,αρχίζει κατά τα φοιτητικά μου χρόνια

Με την συνδρομή των ενοριτών μου στην Κυπαρισσία επί των ημερών του αειμνήστου Μητροπολίτου Μαδαγασκάρης Νεκταρίου ανεγέρθηκε ιερός ναός προς τιμήν του Αγίου Αθανασίου

Αρχιεπίσκοπου Χριστιανουπόλεως και βαπτίσθηκαν δεκάδες παιδιά
Ικετευτικά παρακαλώ τούτη την στιγμή , τον Άγιο ποιμενάρχη
της πατρίδος μου και Άγιο της καρδιάς μου, να υψώσει το χέρι
του από την εσχατιά του Ιεραποστολικού Αμπελώνος Σας

Μακαριώτατε να με ευλογήσει και να πρεσβεύει πάντοτε προς
τον Φιλάνθρωπο Κύριο .

Η αγάπη Σας με έφερε στην πόλη του Καΐρου και εδώ στην
Πατριαρχική Επιτροπεία πλησίον του καλού εμπίστου συνεργάτου
σας και Πατριαρχικού Επιτρόπου Σας Μητροπολίτου Μέμφιδος
Νικοδήμου. Είχαμε μια ευλογημένη συνεργασία σ όλους τους
τομείς . Μου έδειξε εξ αρχής μεγάλη εμπιστοσύνη,τιμή και
αγάπη .

Στάθηκε πατέρας, αδελφός και πραγματικός φίλος . Κοντά του
συμπλήρωσα διοικητικές πνευματικές και ποιμαντικές γνώσεις
. Διδάχθηκα να σκέπτομαι και να ενεργώ πάντα ως κληρικός του
Πατριαρχείου Αλεξανδρείας .

Αγάπη καρδιακή απολαμβάνω από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη
Γλυφάδας κ.Αντωνιο ,από την Μητρόπολη του οποίου μεταφυτεύθηκα
εδώ . Τον ευχαριστώ πολύ για όλα και στο πρόσωπο του όλους
τους συμπρεσβυτέρους ,διακόνους και την αδελφότητα της
Ιεράς Μονής του Αγίου Νεκταρίου της Θεοσώστου Επαρχίας του .

Μνημονεύω με αγάπη την αδελφότητα της Ιεράς Μονής Αιμιαλών
που κατέστη πνευματικό μου καταφύγιο.

Χαρά και εξαίρετη τιμή μου δίδει η παρουσία των
συλλειτουργούντων Σεβασμιωτάτων και θεοφιλεστατων Αγίων
Αρχιερέων ,εκ της Σεπτής Ιεραρχίας του Αλεξανδρινού θρόνου με
προεξάρχοντα τον Γέροντα Μητροπολίτη Λεοντοπόλεως Γαβριήλ ως
εκ των εκκλησιών της Ελλάδος της Δωδεκανήσου και της Κρήτης
.Επιληψει με ο χρόνος διηγούμενον για την αγάπη τους στην
ταπεινότητα μου .

Σας ευχαριστώ Άγιοι Αρχιερείς ,διότι οδεύσατε οδόν μακράν
διά να έλθετε στην θεοβάδιστο ταύτη πόλη και να

συμμετάσχετε στην χειροτονία μου Δεν ξεχνώ το ενδιαφέρον σας και τα καλά λόγια σας και τις συστάσεις σας . Πάντα θα σας μνημονεύω στην Ιερά πρόθεση με πολύ σεβασμό και αγάπη . Στο πρόσωπο σας Πανοσιολογιώτατε π Ακακιε ευχαριστώ τον πολιο Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Σινά Φαραν και Ραΐθώ κύριο Δαμιανό ,τον Βασιλέα της Ερήμου Σινά ,που σας απέστειλε ως εκπρόσωπο του . Ασπάζομαι την δεξιάν Του με μεγάλο σεβασμό και εύχομαι να έχει την κατ σμφω υγείαν

Σε όλους τους παριστάμενους αδελφούς πρεσβυτέρους, διακόνους και μοναχούς τους εύχομαι παν δώρημα τέλειον εκ του Πατρός των Φώτων που ευόρκως διακονούν με ταπείνωση .

Χαρά γεμίζουν την καρδιά μου όλοι όσοι ήλθαν από την όμορφη πόλη που γεννήθηκα την Κυπαρισσία Την νύμφη του Ιονίου που πριν από αιώνες προσέφερε στον Αλεξανδρινό θρόνο τον Πατριάρχη Παρθένιο τον Α. . Όσους ήλθαν από το Ελληνικό την Αργυρούπολη και από άλλα μέρη της Ελλάδας και του Εξωτερικού

Όλους όσους ανέφερα και όσους τους λησμόνησα λόγω πλήθους ή λήθης ονομάτων, τους Ευχαριστώ δια όσα μου πρόσφεραν και ζητώ την προσευχή τους .

Με τις Πατριαρχικές ευχές Σας, θα συνεχίσω να διακονώ τα μέλη της Ελληνικής Παροικίας μας ,τα παιδιά των σχολείων μας και τους Αραβοφώνους Χριστιανούς μας , Το έκανα με πολύ αγάπη και ζήλο και έτσι θα συνεχίσω , όπως το έκανε,ο Παππούς μας Άγιος Νεκτάριος του οποίου την πρεσβεία επικαλούμαι ως και των Αγίων Μάρκου του Ευαγγελιστού Νικολάου επισκόπου Μύρων , Στεφάνου του Πρωτομάρτυρος , Αλεξάνδρας της εξ Αλεξανδρείας και Νικολάου του Πλάνα ωμ την μνήμην σήμερα επιτελούμε,και των εν τοις εσχάτοις χρόνοις φανέντων Αγίων Παϊσίου, Εφραίμ και Άνθιμου του πνευματικού απο τους οποίους πνευματικά ευεργετήθηκα .

Εξαιρέτως επικαλούμαι την πρεσβεία της Υπερευλογημένης Κεχαριτωμένης Αειπαρθένου Παναγίας μας της χαράς των θλιβομένων , που ουδείς προστρέχων στην χάρη Της φεύγει

κατισχυμένος.

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα, ενώ έπρεπε να βιώσω αυτές τις ιερές στιγμές με σιωπή μακρηγόρησα, και σα ζήτω συγγνώμη .

Κατά τις Αρχιερατικές χειροτονίες στάθηκα δίπλα σας ,κρατώντας την Αρχιερατική φυλλάδα . Σας έβλεπα στα μάτια. Τα μάτια που δάκρυζαν από συγκίνηση και πνευματική χαρά .Ένιωθα ότι μαζί με την Θεία Χάρη ματαδίδετε στους Αγίους Αρχιερείς και ένα κομμάτι της γλυκιάς Σας καρδιάς . Σας παρακαλώ δώστε και σε μένα τα ίδια δώρα . Την Θεία χάρη και ένα ελάχιστο της χρυσής καρδιάς σας που τους πάντας αγαπά και παρηγορεί να αγαπώ και να στηρίζω το ποίμνιο σας .

Κατά την αντιφώνησή του ο Μακ. Πάπας Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β΄ ωμλησε ως εξής:

« Θεοφιλέστατε Εψηφισμένε Επίσκοπε Ιππώνος κ.Στέφανε,

Κατά την εύσημον αυτή ημέρα για την υπ' ουρανόν Εκκλησία της προσωπικής σου Πεντηκοστής, καλείσαι Θεία Βουλήσει και ψηφοις κανονικαίς των αγίων Συνοδικών αρχιερέων του καθ' ημάς Αποστολικού και Πατριαρχικού Θρόνου Αλεξανδρείας, κατόπιν της σχετικής εισηγήσεώς μας, να εισέλθεις εις τα Άγια των Αγίων, για να λάβεις διά της επιφοιτήσεως του Παναγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος τον τρίτο βαθμό της Ιερωσύνης.

«Έν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καί Πατρί»(Έφεσ. ε΄ 20) επορεύθης από νεαρής ηλικίας στις αυλές του Κυρίου, ακολουθώντας το παράδειγμα του λευκαθέντος στην διακονία του ιερού θυσιαστηρίου και του ανθρώπου, της ζώσης εικόνας του Θεού, ευλαβούς ιερέως πατέρα σου, π.Παναγιώτη Σουλιμιώτη, θέτοντας τον εαυτό σου στην αφοσιωμένη υπηρεσία της Αγιωτάτης Εκκλησίας μας. «Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ τελειώσει ὀφείλει νά γίνη εἷς ἄνθρωπος ἐν πολλαπλότητι ὑποστάσεων» τονίζει χαρακτηριστικῶς ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος τοῦ Ἑσσεξ, πνευματικό ἀνάστημα τοῦ Οσίου Σιλουανοῦ τοῦ Αθωνίτου, για να συμπληρώση ὁ β΄ Λόγος περί Ιερωσύνης, τοῦ Χρυσορρήμονος Αγίου Ιωάννου : «Ποιμένα ἀληθινόν ἀποδείξῃ ἡ ἀγάπη· δι' ἀγάπην

γάρ ὁ ποιμὴν ὁ μέγας ἑσταυρώθη».

Υπ’ αυτές τις προϋποθέσεις εισήλθες στην Ιερwsύνη κατά το ἔτος 1994, χειροτοννηθεὶς Διάκονος και μετά τριετίαν Πρεσβύτερος, υπό του αοιδίμου Μητροπολίτου Τριφυλίας και Ολυμπίας κυρού Στεφάνου (1960-2007), διακεκριμένου Ιεράρχου, θεολόγου και υμνογράφου της Εκκλησίας της Ελλάδος, του οποίου η μακαρία ψυχή ευρίσκεται σήμερα αοράτως μαζί μας, αγαλλομένη και συνευχομένη για την εις Επίσκοπον προαγωγή του πνευματικού του υιού, του φέροντος το ὄνομα και την πολύτιμη παρακαταθήκη, αφού διετέλεσες και Πρωτοσύγκελλος της κατ’ αυτόν ιστορικής Ιεράς Μητροπόλεως Τριφυλίας. Μετά την οσιακή κοίμηση του Γέροντός σου, ακολουθώντας τό θέλημα τοῦ Κυρίου ευρέθης πλησίον ετέρου αειμνήστου Ιεράρχου, ο οποίος ηγάπησε και διηκόνησε περιστασιακῶς και το ιεραποστολικό γεώργιο της Αφρικής, τον μακαριστό Μητροπολίτη Γλυφάδας κυρό Παύλο (2002-2019), υπό το ωμοφόριον του οποίου υπηρέτησες ως Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος και Ιεροκέρυξ, πλέον της δεκατίας.

Ωσάν, λοιπόν, ο Αρχipoίμην της Εκκλησίας Κύριος να προετοιμάζε την ιερατική σου πορεία προς την Δευτερόθρονη Εκκλησία του Αγίου Αποστόλου Μάρκου, εφοδιάζοντάς σε με πλουσία διοικητική και ποιμαντική εμπειρία, μετεκλήθης το ἔτος 2018 υπό της Μετριότητός μας στην Πατριαρχική Καθέδρα και ἑδρα της καθ’ ημάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αλεξανδρείας, για να διακονήσεις το ελληνόφωνο ποίμνιο στην πρωτεύουσα της θεοβαδίστου Νειλοχώρας, πλησίον του αφοσιωμένου κατά πνεύμα υιού μας, Σεβ. Μητροπολίτου Μέμφιδος κ.Νικοδήμου, Επιτρόπου μας στο Κάϊρο. Ἐκτοτε, διακονεῖς την ελληνική παροικία εν αγάπῃ, θυσία, ταπεινώσει καί καρτερίᾳ, ἐπ’ ὠφελείᾳ και πνευματική προαγωγή αυτής, φέρων, ἰδία ἡμῶν προαιρέσει και φιλοτιμία, και το Πατριαρχικόν οφφίκιο του Μεγάλου Εκκλησιάρχου, διαφυλάττοντας την παραδεδομένη και αμετάβλητη λειτουργική παράδοση και τάξη, η οποία χαρακτηρίζει τους Παλαίφατους Πατριαρχικούς θρόνους της Ανατολής.

Κατόπιν αυτής της ευλογημένης και καλλικάρπου ιερατικής διαδρομής σου, προσφιλέστατε και ηγαπημένε εν Κυρίῳ υιέ μου

π.Στέφανε, σήμερα η των Αλεξανδρέων Εκκλησία σέ τιμά διά της εις Επίσκοπον χειροτονίας σου, προσφέροντάς σου τον περιάλητον τίτλο της παλαι ποτέ διαλαμψάσης Ιεράς Επισκοπής Ιππώνος. Μίας Επισκοπής των πρωτοχριστιανικών χρόνων, κειμένης στα εδάφη του αρχαίου βερβερικού βασιλείου της Νουμιδίας, το οποίο εκτείνετο στα όρια της σημερινής Αλγερίας και τμήματος της Τυνησίας. Η Επισκοπή Ιππώνος, της οποίας η θέση εντοπίζεται στην σύγχρονη πόλη Ανάμπα της βορειοανατολικής Αλγερίας, προσέφερε μεγάλους Πατέρες και Διδασκάλους στην Μία και αδιαίρετη Εκκλησία των πρώτων αιώνων, με κορυφαίους τους Αγίους προκατόχους σου, τον μαθητή του Αγίου Αμβροσίου Μεδιολάνων, Ιερό Αυγουστίνο Ιππώνος (354-430 μ.Χ.), ο οποίος ανεχαίτισε οριστικώς το Σχίσμα του Δονατισμού, ενώ καταπολέμησε τις αιρέσεις του Πελαγιανισμού και του Αρειανισμού, ως και τον Άγιο Θεογένη, ο οποίος μετείχε της εν Καρχηδόνι Συνόδου (419 μ.Χ.).

Η εις Επίσκοπον ανάδειξή σου τιμά, όχι μόνον το τίμιο πρόσωπόν σου, αλλά και τους ευλογημένους σου γονείς, τον σήμερα εδώ συλλειτουργούντα πατέρα σου, Αιδεσιμολογιώτατο π.Παναγιώτη και την μακαριστή μητέρα σου, πρεσβυτέρα Ολυμπία, δίδοντας εμπράκτως το αγλαόκαρπο παράδειγμα της ευσεβούς Ιερατικής οικογενείας, η οποία εν φόβω και νουθεσία Κυρίου ανέθρεψε τα τέκνα της, εσάς π.Στέφανε, τον αγαπητό μας Γεώργιο και τον αναπαύομενο στην αγκάλη του Θεού μακαριστό Δημήτριο, μετά των εκλεκτών οικογενών τους.

Θεοφιλέστατε άγιε Εψηφισμένε,

Εισερχόμενος στον τρίτο και τελευταίο βαθμό της Ιερωσύνης, στο υψηλό υπόργημα της Αρχιερωσύνης, καθήκον σου θα είναι νά διδάσκης, να κατηχείς, να νουθετείς, να τελείς τα Ιερά Μυστήρια ως Αρχιθύτης Θεού και να οδηγείς τις διψασμένες ψυχές των ανθρωπων στην οδό, την άγουσα στην Βασιλεία των Ουρανών. Συνεχώς να έχεις κατά νουν ότι «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ίω. ι´ 11) και ότι θα είσαι εν μέσῳ των αδελφών σου «ὡς ὁ διακονῶν» (Λουκ. κβ´ 27), ενώνοντας ποιμαντικώς και λειτουργικώς τα επίγεια με τα

επουράνια, διότι ο φθαρτός άνθρωπος, ο απομονωμένος, ο άγνωστος, ο απορροφημένος από τις κοσμικές μέριμνες, ο απομακρυσμένος από το θέλημα του Θεού, έχει ανάγκη όσον ουδείς άλλος την παρουσία και την δύναμη του Θείου φωτός.

Σε χρόνους προσκαίρως δισέκτους για το παλαίφατο Πατριαρχείο μας, εξαιτίας κακεντρεχών προσκομμάτων και εφημέρων σκοπιμοτήτων, αλλοτρίων προς την φύση της Εκκλησίας, οι προκαλούνται και αντιευαγγελικώς υπηρετούνται από «αδελφούς» μόνον κατ' όνομα Ορθοδόξους, στάσου σταθερός στην ακραιφνή πίστη των Αγίων και στο αθάνατο φρόνημα του Γένους, αφοσιωμένος έως θανάτου στον Αποστολικού και Πατριαρχικό θρόνο του Αγίου Μάρκου. Μη ξεχάσεις ποτέ, ότι τούτος ο θρόνος, ο Οποίος στην δισχιλιετή και αδιάκοπη επί γης ιστορική πορεία του έδωσε Δόγματα, Κανόνες, Αγίους και Μαρτυρες στην Οικουμενική Ορθοδοξία, είναι ο αρχαιότερος εν ενεργεία θεσμός στην Αφρικανική ήπειρο, αρχαιότερος και των πενήντα τεσσάρων κρατών της Αφρικής. Τούτος ο θρόνος δεν εδειλίασε ενώπιον ορδών αλλοθρήσκων σπαθών, δεν οπισθοχώρησε στην θέα πλήθους αποκεκομμένων χριστιανικών κεφαλών, δεν εφοβήθη ενώπιον ποταμών ζεόντων χριστιανικών αιμάτων, δεν υπέκυψε ενώπιον κοσμικών πιέσεων και απειλών παντοιοειδών. Αντιθέτως, κραταιώθηκε επί των σφαγιασμένων σωμάτων θυσιασθέντων Πατριαρχών και κληρικών Αλεξανδρινών. Όσο αδύνατον είναι ο ψυχρός βορράς να εξαφανίσει την καυτή ζέστη της Αφρικανικής γης, τόσον αδύνατον είναι και τούτος ο θρόνος να κλονισθή από πάσης φύσεως επιθέσεις παγωμένων από πνευματική αναλγησία καρδιών και άγευστων αυθεντικής εκκλησιαστικής εμπειρίας συγχρόνων «Γραμματέων, Φαρισαίων και Αρχιερέων», οι οποίες προσφέρουν και σήμερα τα «τριάκοντα Χριστοκτόνα αργύρια» προς εξεύρεση ενός νέου τραγικού «Ιούδα», αιωνίως αμετανοήτου προδότη του Χριστού και αυτοβούλως απαγχονιζομένου εις το διηνεκές!

Πρόσεχε, συνεπώς, τους λόγους του Αγίου Ιγνατίου Αντιοχείας προς τους Μαγνησίους και δίδασκε τους πιστούς στην αφοσίωση προς την Αποστολική Εκκλησία μας, «ὥσπερ οὖν ὁ Κύριος ἄνευ

τοῦ Πατρὸς οὐδέν ἐποίησεν, ἠνωμένος ὢν· οὔτε δι' ἑαυτοῦ, οὔτε διὰ τῶν Ἀποστόλων· οὕτω μηδέ ὑμεῖς ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου καί τῶν πρεσβυτέρων μηδέν πράσσετε· μηδέ πειράσητε εὐλογόν τι φαίνεσθαι ἰδίᾳ ὑμῖν, ἀλλ' ἐπὶ τό αὐτό. Μία προσευχή, μία δέησις, εἷς νοῦς, μία ἐλπίς ἐν ἀγάπῃ, ἐν τῇ χαρᾷ τῇ ἀμώμῳ, ὃ ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός, οὗ ἅμεινον οὐδέν ἐστί. Πάντες ὡς εἰς ἓνα ναόν συντρέχετε θεοῦ, ὡς ἐπὶ ἓν θυσιαστήριον, ἐπὶ ἓνα Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ἅφ' ἑνὸς Πατρὸς προελθόντα καί εἰς ἓνα ὄντα καί χωρίσαντα».

Πρόσελθε, ἀδελφέ ἡγαπημένε καὶ προσφιλέστατε. Εἰσελθε σὴν Χαρά τοῦ Κυρίου σου, γιὰ νὰ λάβῃς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὴν Χάρη αὐτή, ἡ ὁποία θὰ σε ἐμψυχώνῃ, θὰ σε στηρίξῃ καὶ θὰ σε καθαγιαίνει ὡς ἱστάμενον εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ, ὥστε νὰ ἐκπληρώσῃς τὴν ἀποστολή σου, κάνοντας πράξη τὴν ἀνεπανάληπτη φράση τοῦ Ἁγίου προκατόχου σου, Αὐγουστίνου Ἰππώνος: «Ἀγάπα τὸν Θεό καὶ κάμε ὅ,τι θες». Ἀμήν!

Ἀκολουθῶς αὐτὴν Αἵθουσα τοῦ θρόνου τῆς παρακειμένης Πατριαρχικῆς Επιτροπείας Ἐπιτροπείας Καίρου παρετέθη εὐχάριστη δεξίωση, ὅπου ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἀρχιερεὺς ἐδεχθῇ τὶς εὐχὲς ὅλων. Ἀργότερα, ὁ θεοφιλέστατος παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα, ἐπὶ τῇ εὐσήμενῃ ἡμέρᾳ, τοὺς ὑψηλοὺς προσκεκλημένους τοῦ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΠΠΩΝΟΣ Κ.ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἰππώνος Στέφανος κατὰ κόσμον Ἰωάννης Σουλιμιώτης, γεννήθηκε τὸ 1968 σὴν Κυπαρισσία Μεσσηνίας. Φοίτησε σὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο Πατρῶν, σὴν Ἀνώτατη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ σὴν Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν. Ἐλαβε δίπλωμα master σὲ τὸν τομέα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας. Φοίτησε σὴν Σχολὴ Κατηχητῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Παρηκολούθησε μαθήματα συντηρήσεως ἱερῶν κειμηλίων καὶ μουσειολογίας σὲ τὸ τμήμα Συντηρήσεως καὶ Διαχειρίσεως ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων τῆς Ἀνώτατης

Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Αθηνών.

Μοναχός εκάρη την 19η Αυγούστου του 1994 στην Ιερά Μονή Παναγίας Γοργοπηγής Νήσου Πρώτης Τριφυλίας υπό του αειμνήστου Μητροπολίτου Τριφυλίας και Ολυμπίας κυρού Στεφάνου . Υπό του ίδιου Αρχιερέως χειροτονήθηκε Διάκονος την 18η Σεπτεμβρίου 1994 λαβών το οφφίκιο του Αρχιδιακόνου την 25η Μαρτίου 1995 . Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε την 27η Δεκεμβρίου 1997 λαβών και το οφφίκιο του Αρχιμανδρίτου.

Διετέλεσε προϊστάμενος του Καθεδρικού Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου Χριστιανουπόλεως Κυπαρισσίας και από την 1ης Φεβρουαρίου 2001 Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Τριφυλίας και Ολυμπίας.

Το 2007 μετετέθη στην Ιερά Μητρόπολη Γλυφάδας, Ελληνικού Βούλας , Βουλιαγμένης και Βάρης . Επi τριάμιση έτη υπηρέτησε ως Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος και έως το 2017 εφημέριος και ιεροκήρυκας του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σουρμένων Ελληνικού. Επί σειρά ετών διετέλεσε εκπρόσωπος της Μητροπόλεως Τριφυλίας στην Πανορθόδοξο Συνδιάσκεψη επί των αιρέσεων και συμμετείχε σε πολλά άλλα συνέδρια και σεμινάρια .

Τον Ιανουάριο του 2018 μετεκλήθη στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής. Διετέλεσε προϊστάμενος του Ιερού Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου και εφημέριος του Πατριαρχικού Ιστού Ναού Αγίου Νικολάου .

Τα Χριστούγεννα του 2019 του έλαβε δια των τιμίων χειρών της Α.Θ.Μ. του Παπά και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ κ Θεόδωρο το οφφίκιο του Μεγάλου Εκκλησιάρχου του Θρόνου . Επιμελήθηκε την εκ βάθρων ανακαίνιση του Ιερού Ναού Αγίας Αικατερίνης Σουέζ .

Έλαβε διάφορες τιμητικές διακρίσεις, Συνέγραψε μελέτες ιστορικού περιεχομένου και δημοσίευσε άρθρα κλπ. στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο. Την 15^η Φεβρουαρίου 2024 εξελέγη υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Βοηθός Επίσκοπος παρά τη ΑΘΜ, υπό τον

τίτλο της πάλαι ποτε διαλαμψάσης Επισκοπής Ιππώνος.